

عنوان مقاله:

تجزیه ناکارایی پژوهشی دانشگاه های منتخب دولتی در ایران

محل انتشار:

دوفصلنامه بررسی مسائل اقتصاد ایران، دوره 8، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

سجاد عبدی - دکترای مالی و اقتصاد بخش عمومی دانشکده اقتصاد دانشگاه تهران

فاطمه شمس الاحرار - دکترای مالی و اقتصاد سنجی دانشکده اقتصاد دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

دولت ها بخش عمده مخارج دانشگاه ها را تامین می کنند. از آن جا که دانشگاه به عنوان یک نهاد چند ماموریتی، درون خود دارای ناهمگنی های زیادی است، دولت برای تخصیص منابع باید چند تکلیفه بودن و این ناهمگنی ها را لحاظ نماید. هدف این مقاله نشان دادن این موضوع است که عملکرد پژوهشی بین دانشگاه ها و گروه های علمی متفاوت است و در نتیجه منابع نیز باید به صورت متفاوت تخصیص داده شود. از طرفی دیگر در این مقاله، میزان ناکارایی تخصیص منابع، در سطح دانشگاه ها و همچنین درون گروه ها بررسی می گردد. برای نیل به این اهداف، عملکرد پژوهشی نمونه ای از دانشگاه های جامع دولتی و گروه های آن ها را در نظر گرفته و با استفاده از روش چندمرحله ای تحلیل پوششی داده ها ارزیابی شده است. یافته های این ارزیابی نشان داد که علاوه بر توجه به سازوکار تخصیص منابع بین دانشگاه ها، دولت ها باید به تفاوت گروه های علمی هم توجه نمایند. در این مقاله نشان داده شد که در نمونه مورد ارزیابی، به طور میانگین حدود ۳۰ درصد از ناکارایی در استفاده از منابع مربوط به سطح دانشگاه و ۷۰ درصد ناشی از ناکارایی درون گروهی است. بنابراین، سیاست گذار برای ارتقای عملکرد پژوهشی باید ناهمگنی دانشگاه ها و گروه ها را لحاظ نماید.

کلمات کلیدی:

تخصیص منابع، عملکرد پژوهشی دانشگاه، تحلیل پوششی داده ها، ناهمگنی دانشگاه ها طبقه بندی ۱۲۰؛ C۴۴؛ JEL: ۱۲۳

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1394214>

